

Ünnepség az első magyar proletárdiktatúra kikiáltásának 43. évfordulóján

A Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 43. évfordulója alkalmából a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a forradalmi munkáspárt kormány, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa és a Szakszervezetek Országos Tanácsa keddi délután ünnepséget rendezett a pesterzsébeti Vasas Művelődési Otthonban.

Az ünnepség elnökségében foglalt helyet Biszku Béla, a Minisztertanács elnökhelyettese, Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Nógrádi Sándor, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, Veres József, Budapest Főváros Tanácsa végrehajtó bizottságának elnöke, Kelen Béla, a Budapesti Pártbizottság titkára, Beckl Sándor, a SZOT titkára, Háner József, a vasasszakszervezet elnöke, a XX. kerület országgyűlési képviselője, Tóth Tiborné, a XX. kerületi Pártbizottság első titkára, Bozsik József, a XX. kerületi Tanács végrehajtó bizottsága-

nak elnöke, Heller Miklósné, a XX. kerületi Hazafias Népfront-bizottság titkára, Kovács Sándorné, a XX. kerületi KISZ-bizottság titkára, Pióker Ignác Kossuth-díjas gyalus, Sári Sándor, a Hazai Fészfőnök igazgatója, Horváth István, a Soroksári Vasöntőde dolgozója, Kiss Katalin, a Soroksári Textilművek szocialista brigádvezetője, Hevesi Gyula, Nól Gáspár, Schnekta Péter, Vadász Károly, Várnai Zseni 1919-es veteránok.

Az ünnepségen ott volt Nagy Dániel, az Elnöki Tanács elnökhelyettese, Ilku Pál művelődésügyi miniszter, Kisházi Ödön munkügyi miniszter, s a politikai, gazdasági és a kulturális élet több más vezető személyisége. Részt vett az ünnepségen a budapesti diplomáciai képviselők több vezetője is.

Az ünnepséget Tóth Tiborné nyitotta meg, majd Nógrádi Sándor, az MSZMP Központi Bizottságának tagja mondott ünnepi beszédet.

Nógrádi Sándor elvtárs beszéde

— A Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 43. évfordulója egybeesik azzal az időponttal, amikor a magyar dolgozó nép már megvalósította a Tanácsköztársaság első nagy eszményét, a szocialista termelési viszonyok teljes győzelmét hazánkban. Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy ilyen történelmi magaslatról tekinthetünk vissza a Tanácsköztársaság dicső napjaira — kezdte beszédét Nógrádi elvtárs, majd az első proletárhatalom nemzetközi jelentőségéről szólt. — A magyar munkásosztály elsőnek követte Oroszország munkásosztályának példáját. A Magyar Tanácsköztársaság hónapokon keresztül le tudta kötni az agresszív tőkésországok haderejének egy részét, s ezzel bizonyos mértékig tehermentesítette Szovjet-Oroszország Vörös Hadseregét.

1918 novemberében megalakult a Kommunista Magyarországi Pártja, amely fennállásá-

nak első napjától kezdve megalkuvás nélkül harcolt a burzsoá demokratikus rend megdöntéséért, a tőkésosztályokat kiszolgáló reformizmus ellen, a proletárhatalom megerősítéséért.

A proletariátus forradalmi pártjának a létrejötté Lenin tanítványainak, a Szovjet-Oroszországból hazatért kommunisták nevéhez fűződik.

élükön Kun Béla elvtárral, aki a Tanácsköztársaság első zászlóvivője, a forradalom legkiemelkedőbb vezetője volt. A párt alapítói közé tartoztak Kun Béla mellett Szamuely Tibor, Jancsik Ferenc, dr. Münnich Ferenc, Vántus Károly és mások, továbbá a forradalmi szocialisták és a baloldali szocialisták egy-egy csoportja. A Kommunista Magyarországi Pártja rövid idő alatt jelentős tömegbázisra tett szert a nagyüzemek munkásai, a fegyveres testületek tagjai és a leszerelt katonák között.

A burzsoázia történelmi csatavesztése

Nógrádi elvtárs ezután emlékeztetett arra, hogy — a munkások és a szegényparaszatok ellen elkövetett provokációk miatt — 1919 tavaszára szinte teljesen kicsúszott a talaj a burzsoá-szociáldemokrata koalíciós kormány lába alól. Betetétze a koalíciós kormány helyzetének a tarthatatlanságát az antant hatalmak március 20-án átnyújtott ultimátumszerű jegyzéke, amely megvonta

a háborút veszített Magyarország határait. A koalíciós kormány lemondott és átadta a hatalmat a Szociáldemokrata Pártnak. A jobboldali szociáldemokraták megkísérelték a kormányalakítást, s ezzel a burzsoá rend megmentését, de erre már késő volt. A kommunista párt munkájának gyümölcse ekkorra már beért: a munkás- és katonatömegek kö-

vetelték a proletárdiktatúra kikiáltását.

A Szociáldemokrata Párt bal szárnyán tömörülő elvtársak csatlakoztak a tömegek követeléseihöz és magukévá tették a kommunista párt programját.

A kommunista párt programja alapján megtörtént tehát a két párt egyesülése és a Tanácsköztársaság kikiáltása.

A Magyar Tanácsköztársaság megszületése tanúbizonyságot tett arról, hogy a hatalom megszerzése a proletariátus számára békés úton is lehetséges. A burzsoázia csatát veszített nemcsak politikailag, de történelmileg is. Bebizonyosodott, hogy ekkor már a proletariátus volt az egyetlen erő a magyar társadalomban, amely képes volt a nemzet előtt álló feladatokat megoldani és a szocializmus mellett hitet tevő néptömegeket vezetni. Károlyi Mihálynak, a polgári demokratikus köztársaság elnökének, a nagy hazafinak emléke méltó arra, hogy a Tanácsköztársasággal kapcsolatban is felelevenítsük, mert ő csakhamar leszúrta a tanulságokat a maga számára 1918—1919 eseményeiből, fenntartás nélkül a munkásosztály mellé állt és a szocializmus, a proletárdiktatúra álláspontjára helyezkedett.

Lenin hatalmas eszmei-politikai segítséget nyújtott a pártnak, a Tanácsköztársaságnak.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Osztályozás

9.439

"1919/1962"

Tárgy

Hely

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Dolgozó népünk megvalósítja a Tanácsköztársaság nagy eszményeit

Népművelés
1962. márc. 6. d.

Nógrádi elvtárs beszédét tartja.

1919-es veteránok a hallgatóság soraiban.